

Haugesundsvalsens (1954)

(Melodi ved Henning Aase)

Vestlandets regnvær og bitende vind
raser nok ofte i hjembyen din.
Men når du møter våren, min venn,
jubler du lystig igjen:

Refr.:

Du evig unge Haugesund,
vår djerpe, friske by.
Din flåte er blitt kjent og kjær
i hver en havneby.
Vi øser av det rike hav
som kranser byen vår.
Din fiskerstand gir by og land
et liv i gode kår.

Synes du verden er vrien og vrang?
Synker din livslyst og skapende trang?
Da skal du synge Haugesunds pris,
Vestlandets lille Paris.

Refr.:

Rastløse unggutt, du føler en gang
eventyrlyst og en utferdslstrang.
Du seiler ut, men tankene går
stadig til hjembyen vår:

Refr.:

Kjell Stange

Haugesund, du er (1935)

Vår by er full av skjønnhet, harmoni,
der den ligger strålende og -bli'
som et lite vestlandsk paradisi.
Hvor finnes vel en by med slik kulør,
og hvor kan man finne slikt humør?
Ingen plass på jord — naturligvis!

Derfor vil vi denne gang
med fornyet glød og klang
vie byen denne lille sang.

Refr.:

Haugesund, du er
med dine holmer, dine skjær,
i sol og sommer og i fest,
i ruskevær og blest,
den by som vi har fått så kjær.
Og vår lille by
har skapt seg stor respekt og ry,
for dine skuter er ditt navn
blitt kjent i hver en fremmed havn.
Når fra reis du seiler over Sletten
og ser byen, Haraldssilhuetten,
føler du at denne lille pletten
hjelper deg å glemme savn.
Haugesund, du er
den by som vi har fått så kjær.
Den bor i hjerte og i sinn,
den byen som er min og din.

I Haugesund du sikkert finne vil,
at der ennu finnes piker til,
som har sans for gammel romantikk.
Hun har jo alltid vært vårt svermeri,
hun gir glans og skaper harmoni,
alltid søt og smilende og chick.

Vandrers de i gatens larm
to og to og arm i arm,
ser vi hvorfra byen får sin charm.

Refr.:

Hvor finnes vel i hele dette land
make til den stolte sjømannsstand,
som har seilet ut fra Haugesund.
Hvor lykken søkes i et evig kav
rundt i verden på det åpne hav,
langt av vei fra hjemmets trygge grunn

Hvis du siden en gang bor
på et annet sted på jord,
vil du minnes byen din der nord.

Refr.:

Alf Bergin

Haugesundssangen (1891)

(Melodi ved Ingarth Rojahn)

Ser du havet vester ute, trint om holm og vær,
båt i båt om kapp med skute trosser brått og skjær.
Hvalen sprøiter, måken skriker, nå det gjelder å bli med:
:/: sildestim som berge siger, inn ad fjord og led! :/:

Her seg Haugesund utbreder, rike hav så nær.
Ung av år til Norges heder, sin tributt den gir.
Kjekt dens sønner vender stavnen ut på hav med liv og lyst.
:/: og dens skuter ses i havnen stolt ved fjernest kyst :/:

I de tider som er svunne mangen tørn er tatt.
Når vår by med krefter vunne, mere djervt tar fatt.
Flokes ravner ennå kaller vester ut til mandig kamp,
:/: og det går så duret gjaller raskt med seil og damp. :/:

Gamle Harald vakt ved braket frem av haugen ser,
tror han hører gny fra slaget, «Jøkuls» vinch det er.
Gamle kjempen trygt kan hvile, her det ei er vikingferd,
:/: dikslen nå vi har til bile, ganekniv til sverd :/:

L. Halvorsen

Fra sjøen (1954)

Me seilte i fra Haugesund med sildarisp i bont
men va'kje komt te Avaldsnes før skuta gjekk i rondt
Så kom de å sko berga oss, men me hadde ikkje lyst
me ville de sko ta å berga sildarispå fysst-1

Ja, berga sildarispå fysst — berga sillarispå fysst
me e fra Haugesund, så stå 'kje der å måp!

Me kan trø sjøen ei stonn — me kan trø sjøen ei stonn
for så lenge der e liv så e der håp!

De skrive i avisene om boligbygg og slikt -
det e' jo nesten så du konne tru der var ei svikt
i skolten på dei toskane så ikkje kan forstå -
fysst må me ha ein plass å spennna beinå av oss på!

Me må ha fotballbane fysst - me må ha fotballbane fysst -
me e' fra Haugesund, så stå 'kje der å måp.

Me kan trø sjøen ei stonn — me kan trø sjøen ei stonn -
for så lenge der e' liv så e' der håp!

De snakke om ein bane mjydlå østlanne' og by'n
de skrive å ballere, å de bruke plenty gryn
men du kan nå vel begripa at det hasta 'kje med det
fysst må me la Stavanger få ein Sørlandsbane te! -

Ja, la de andre få det fysst — la de andre få det fysst -
me e' fra Haugesund, så stå 'kje der å måp.

Me kan trø sjøen ei stonn — me kan trø sjøen ei stonn
for så lenge der e' liv så e' der håp!

At Haugesund sko værra med på Rikskringkastingsnett.
det har det vore fabla om av dei så mangla vett
men det e' jo så grønt at det fortjene barra lått
ka ska nå me med kringkasting før Kobbarvik har fått, -

Ja, la de andre få det fysst — la de andre få det fysst -
me e' fra Haugesund, så stå 'kje der å måp.

Me kan trø sjøen ei stonn — me kan trø sjøen ei stonn
for så lenge der e' liv så e' der håp!

— Anjon —

Amanda fra Haugesund (30-40 årene)

Når sist jeg var hjemme i byen på dans
i Turnhallens lille sal,
stod lykken meg bi, og jeg fikk meg sjangs
hos henne — mitt livs ideal.
Hun var som en brigg — stolt og frodig
jeg var ganske skjelven og snodig,
men jeg kom da frem og fikk følge hjem,
og i porten — der fikk jeg en klem!

Refr.

Nei, ingen ga meg en sådan stund
som Amanda i fra Haugesund.
Og ingen har slik en deilig munn,
den er som en rosenlund.
Jeg har hatt i mine arme
forskjellige deilige varme,
men ingen var dog så god og rund
som Amanda i fra Haugesund.

Og nå ble det vår i mitt barkede bryst,
mitt liv fikk ny kulør!
Vel, — jenter, det hadde jeg saktens kysst
på landlov i nord og i sør.
Jeg var ikke visere karen,
jeg trodde jeg var fullbefaren!
Men Amanda, hei — hadde en egen drei
og noen gloheite kysser som svei!

Refr.:

Og nå har hun ordnet med fut og med prest,
hun er lei av sølibat.
Jår jeg kommer hjem, — ja, da blir det fest
på Eriksens Pensjonat.
Men sjøen, den må jeg begive,
og begynne på landkrabbelivet.
Jeg har fått lugar opp i Djupaskar
på en kvist etter en som var rar!

Og der skal jeg ha meg en salig stund
med Amanda i fra Haugesund.
Og siden så tar jeg en deilig blund
hos Amanda i fra Haugesund.
Jeg har hatt i mine arme
forskjellige, deilige varme,
men ingen var dog så god og rund
som Amanda i fra Haugesund!

Ungane på Risøynå (trad.)

Ungane på Risøynå de tror, fallera
at dei ska få ein ny elektrisk båt, fallera
Men dei får ingen ny elektrisk båt, fallera
så lenge de har han gamle Ola Flytt, fallera.

Ungane på Risøynå e kry, fallera
nå kan de gå me nasen høgt i sky, fallera
For dei har fått ei nye svære bru, fallera
ja, den e voldsomt høge kan du tru, fallera.

Og ferjå som har gått der att og fram, falle
nå ska me ta å setta na på land, fallera
På Haugesund Museum ska hu stå, fallera
og aldri merr på sonne ska hu gå, fallera.

Han ferjeførar Ness ska følla me, fallera
så adle folk i byen ska få se, fallera
Koss ferjå funksjonera når hu går, fallera
det blir ein attraksjon om hundre år, fallera.

Ja, ungene på Risøynå e kry, fallera
nå kan de gå me nasen høgt i sky, fallera
For brunå den e styst i Norges land, fallera
te Risøynå, velkommen adle mann, fallera.

